

Varlıktan Hiçliğe

– YunusBildiren · 25 Ocak 2010

Dünyalık işlerle meşagget oyaladık kendimizi
Bir türlü eğdiremedik sürünesice nefsimizi
Büyüttük gurur ettik zerre den her işimizi
Kör etti göremedik gerçek te utanç yüzümüzü

Pişmanlıktan dökülüyorsa yaşlar gözden
O damlalar ki tesirlidir en ulu sözden
Korudu ismaili kesilmekten ibrahimi ateşten
Ne beklenir sevgisi yok olmuş yürekte

Zaman sancılı kıvranıp dururken
Aldanma gençliğe "daha çok erken"
Arayıp ta bulmalı vakit varken
Yalnız kalırsın musallada yatarken

Bunca yaşantıdan ne kaldı elinde
Kuru yaprak kalır mı hiç dalında
Ne götüreceğin ki giderken yanında
Kul yaşarmış kaderin eninde sonunda

Ömrüm avuntular da geldi geçti
Nefsin emmaresinde boşa cebelleşti
Azrail den can/a son seslenişti
Ruhum kanatlandı göğe erişti